

Motorgan

Lahdessa on onnistuttu siinä, missä isot kaupungit suurella rahalla ovat usein epäonnistuneet. Lahdessa on akustiikaltaan Suomen paras konserttisali. Maailmanlaajuisissa arvioissakin se on päässyt kymmenen parhaan konserttitilan joukkoon. Se on rakennettu vanhan puusepänverstaan yhteyteen ja luonnollisesti pääosin puusta. Se on Lahden Sibelius-talo.

Sibelius-talossa on myös mainiot urut. Ne on rakentanut Grönlunds Orgelbyggeri Luulajasta. Urkuparvi on onnistuttu vielä sijoittamaan sopivalle korkeudelle niin, että katsomosta näkee hyvin soittajan ja eritoten hänen jalkansa. Kirkoissa näin ei yleensä ole.

Viime vuonna nuori amerikkalainen urkuri Cameron Carpenter kohautti Lahden urkuviikolla. Hän keskeytti rajun kappaleensa, nousi ylös ja sanoi yleisöön päin kääntyen suurin piirtein seuraavaa. Luulen, että urkukorjaajien on tultava keräämään palaset, ja sen jälkeen näemme, voimmeko jatkaa taistelua. No, paikalla olleet Grönlundin miehet kiiruhtivat laitteen kimppuun ja parsivat vähän paria pilliä. Konsertti jatkui.

Tänä keväänä Lahdesta kuului vieläkin hurjempaa. Moottoripyörälehdessä julkaistiin pitkä selostus tulevasta uruille, kitaralle, jousikvartetille, rock-yhtyeelle ja Harley Davidsonille sävelletystä teoksesta. Se kantaesitettäisiin elokuun alussa Sibelius-talossa. Vanhana ja vielä hengissä olevana motoristina homma kiinnosti kovasti. Sitten se alkoi pelottaa. Ei kai ne vaan mene rikkomaan hienoa Harrikkaa!

Väkeä tulvi Sibelius-talo täyteen. Konserttiyleisö ei näyttänyt ihan tavalliselta. Joukossa hiippaili paljon nahkaliivisiä, pitkäpartaisia ja vähän mahakkaita hemmoja, selvästikin motoristeja. Pääsin moikkaamaan aulassa urkuviikon johtajaa. Hieman hermostuneen oloinen pomo lausahti vaan lyhyesti: ”Älkää peljästykö!”

Lavalle hoipparoi kymmenkunta soittajaa. Porukasta muodostui jousikvartetilla vahvistettu rokkibändi. Sitten eteen hyppelehti tuttu mies, Marzi Nyman ja parvelle urkuri Kalevi Kiviniemi. Konsertin ensimmäinen osa koostui tutunoloisista rokkibiiseistä, jotka esitettiin tavanomaista tukevammin. Kyllä uruilla voi näköjään vetää rokkirevityksiä siinä kuin kitarallakin.

Väliajan jälkeen luvassa oli Motorgan-konserton kantaesitys. Konserton oli säveltänyt kitaristi Marzi Nyman ja urkusoolot sovittanut Kalevi Kiviniemi. Lavalle oli tuotu lisää instrumentteja, neljä hienosti tuunattua Harrikkaa, mutta ei vielä käsiohjelman kuvissa luvattua mopoa.

Soitanto oli rajua, mutta musiikki soljui kuitenkin kauniin melodisesti. Joskus Harrikat lutkuttelivat vaimeasti taustalla, mutta ne äänet tulivat nauhalta. Kitararevityksissä mieleen tuli pariinkin kertaan Eagles-yhtyeen kulttibiisi Hotel California, jonka pitkää kitarasooloa Marzikin on varmaan satoja kertoja soittanut.

Sitten se tulee. Lavalle lipuu uskomattoman kaunis moottoripyörä. Sen ylös sojottavat pakoputket on todellakin tehty urkupilleistä, jotka ovat peräisin Lahden vanhan puukirkon uruista. Pillejä on kuusi, kolme kummallakin puolella. Kitara- ja urkurevityksen huipulla Harrikka pärähtää käyntiin. Ääni on huumaava. Sormet menevät vaistomaisesti korville.

Konsertti oli todella ainutlaatuinen ja vaikuttava. Ja mikä parasta, urut kestivät kovan käsittelyn, eikä hieno Harrikkakaan ollut millänsäkään. Pikkuruiseksi pettymykseksi jäi, etteivät pakoputkiksi laitetut urkupillit oikeasti soineet.

pajen